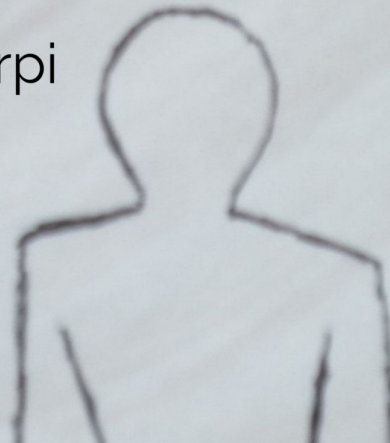

Ihmisyyyden olemuksesta

Markku Jyväkorpi
Tiina Jyväkorpi

IHMISYYDEN OLEMUKSESTA

Markku Jyväkorpi
Tiina Jyväkorpi

ISBN 978-952-6613-70-3

ALKULAUSE

Totuus on kuin kirkas majakka yön pimeydessä. Ajanmittaan vain totuus on kestävä. Ihmisyydessä on aivan keskeistä ymmärtäminen ja tiedostaminen. Ahdasmieliset ennakkokäsitykset sekä keksityt ehdot voivat estää totuuden, elämän taustalla olevan todellisuuden huomaamista.

IHMINEN ELÄÄ SAMANAIKAISESTI MYÖS HENKISESSÄ RINNAKKAISTODELLISUUDESSA

Ihminen elää samanaikaisesti myös henkisessä rinnakkaistodellisuudessa, mistä tulee monenlaisia kosketuskohtia maalliseen elämään, jos vain kiinnittää niihin huomiota.

Henkisiä valokuvia on miljoonittain, myös tieteellisissä koeolosuhteissa otettuja. On keskeistä huomata, että yksi ainoa henkinen valokuva osoittaa materialismin tässä suhteessa harhaopiksi.

Jos valvontakamera tallentaa jonkin rikoksen, niin kaikki pitävät asiaa toteen näytettynä. Mutta jos valvontakamera tallentaisi henkisen tapahtuman, niin tämä laukaisisi poikkeuksellisen voimakkaat itsesensuuri-, kieltämis-, torjunta- ja pilkkamekanismit koskien laitteiden kuntoa ja henkilökunnan ammatillista koulutustasoa. Ihminen pystyy järkeilemään minkä tahansa asian omaksi edukseen totuuden kustannuksella jotakin pientä yksityiskohtaa korostamalla tai vääristelemällä.

Henkissielullisesti ihminen nukahtaessaan irtoaa kehostaan astraali-, eli unimaailmaan. Joskus kuka tahansa voi huomata seisovansa nukkuvan kehonsa vieressä. Pitkälle edenneessä henkisessä kehitystapahtumassa nukahtaminen tulee tietoiseksi.

Kehosta irtautumis- ja kuolemanrajakokemuksessa tehdään toisinaan havaintoja, mikä ei ole mahdollista kehosta käsin tai aivotapahtumana. Kymmenet miljoonat ihmiset ovat kokeneet kehosta irtautumisen ja samalla tiedostaneet olevansa henkissielullinen olento, jonka elämä ei ole riippuvainen aineellisesta kehosta. Tällöin jokainen tekee havainnon, että keho ei ajattele vaan minätaajunta henkissielullisena olentona ja aineellinen keho on pelkkä kuori maallista elämää varten. Tämä kokemus muistetaan yksityiskohtaisesti koko elämän ajan ja siihen liittyy yleisesti kuolemanpelon menettäminen. Tässä kokemuksessa osa ihmisistä ei haluaisi palata enää kehoonsa.

IHMISESSÄ ON KAKSI PERSOONAA TAI MIELTÄ. TÄMÄ SUUREMPI ON LUOJA

Hindulaisuudessa on tiedetty tuhansia vuosia, että ihmiseen kätkeytyy Luoja (Itse). Jeesus toi saman esiin korostamalla, että Taivasten Valtakunta on sisäisesti teissä ja kehotti kokemaan tietoisien Luojayhteyden ensimmäiseksi. Kirjassaan "Symbolit piilotajunnan kieli"(Otava, 2003), Carl G. Jung käsittelee tiedemiehenä Luojan (Kristus, Itse) ilmenemistä, ihmiseen kätkeytyvänä tietoisena, rakkaudellisena ohjauskeskuksena ja siihen liittyviä lainalaisuuksia. Jungin mukaan ihmisessä on kaksi persoonallisuutta, mieltä, nimittäin persoonallinen minä ja Itse (Luoja). Jungin mukaan tämä pystytään koska tahansa todistamaan. Jung perusti asian 80000 unen aineistoon.

Jungin mukaan tämä yhteys sisäiseen Itseen ei siis tarkoita subjektiivisten ajatusten pohtimista. Ihminen joutuu tavallisen ulkoisen elämän lisäksi jännittävään sisäiseen seikkailuun ja vapautuu kaikista epäilyistä sisäisen Itsen suhteen ja kokee suuren onnen ja elämäntarkoituksen. Ihmisen itsensä pitää tässä asiassa aktivoitua, muutoin Luojan läsnäolo voi jäädä vain piileväksi mahdollisuudeksi.

Jungin mukaan tietoinen yhteys oman psyykkisen ytimen kanssa alkaa usein persoonallisuuden haavoittumisella. Tämä on kutsu, vaikka sitä ei sellaiseksi tiedosteta. Ihminen kokee, että oma halu tai tahto on estetty ja tavallisesti tämä este projisoidaankin johonkin ulkopuoliseen, olosuhteisiin tai ihmiseen. Joskus alkukriisi tulee täydellisestä ikävyystymisestä. Ihmisen pitäisi kääntyä suoraan "pimeyttä" tai pelkoa kohti ja tällä tavalla selvittää, mitä sisäinen Itse ihmiseltä haluaa, mikä on salainen tavoite. Tässä sisäisen Itsen lähettämät unikuvasymbolit ovat keskeisiä, koska kysymys on uusista ratkaisuista, mihin vanhat ajatukset eivät sisällä vastausta tai ratkaisumallia. Joskus prosessi alkaa oivalluksista tarpeesta itsekasvatukseen.

Carl G. Jungin mukaan ihmisen pitäisi elää kahdessa todellisuudessa samanaikaisesti ollen tarkkaavainen, mitä huomioita ja rakkaudellisia, yleviä virikkeitä saa Luojaltaan.

Tietoista Luojayhteyttä sanotaan Luoja-, taivaskokemukseksi. Kirjassaan "Uusi Ilmestyskirja" (WSOY, 2004) Neale Walsch kirjoittaa telepaattisesti: "Teillä on sisäinen ohjausjärjestelmä, josta voitte käyttää mitä nimitystä tahansa – intuitio, aavistus, varmuus tai "tunne luissa ja ytimissä" – ettekä voi kieltää sen olemassaoloa. Se on suurempi tietoisuus. Se on varmuuden tunne. Ja mitä enemmän luotatte siihen, sitä paremmin tiedätte voivanne luottaa siihen." "Jumaluus on kätöksä sydämen, sielun ja mielen syvimmissä sopukoissa. Se löytyy sieltä ja se voidaan kokea aitona ja täydellisesti vain siellä, ei jonkun muun ihmisen, paikan tai olion kautta."

JEESUS KEHOTTI LÄHESTYMÄÄ LUOJAA LAPSEN KALTAISESTI ELI VILPITTÖMÄSTI, AVOIMESTI, RAKKAUDELLISESTI ILMAN ENNAKKOEHTOJA JA ODOTUKSIA

Jeesus kehotti Vuorisaarnassa mielen hallintaan, hyvántahtoisuuteen ajatuksissa, sanoissa ja teoissa, henkisiin kokemuksiin ja jopa pyrkimään ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen.

Jokaisen elämä etenee mieleen valittujen ajatusten ja mielipiteiden johdattamana eli näin omat ajatukset avaavat oven myös Taivasten Valtakuntaan tai sulkevat sen. Ihmisen tulisi välttää kaikkea sopimatonta ja varoa uppoutumasta kielteisyyteen, ajatella myönteisesti ja oikeamielisesti.

Luoja-, taivaskokemus on kokijalle yksiselitteinen kokemus. Tämä tiedostamistapahtuma poistaa kaikki epäilyt. Rakkaus on ihmisen ja Luojan yhdistävä tekijä. Rakkaus yhdistää rakkauden kohteeseen. Ilo ja rakkaus kohottavat tietoisuutta, kielteisyys vaikuttaa päinvastoin.

Esimerkiksi aivan maallisessakin asiassa jos katselisi ja lukisi kaiken mahdollisen pyöräilystä, niin tapahtuma jäisi ulkokohtaiseksi havainnoimiseksi, mutta hetkenkin ajaminen antaa kokemuksellisen ymmärryksen tapahtumasta.

Luojakokemuksessa sekunnin - kahden kokemus on arvokkaampaa kuin kaikki maallinen tieto. Tätä ei voi löytää kirjoista, mielipiteistä tai saarnoista. Arvokkainta elämässä on oma Luojayhteys. Luoja on lähempänä kuin oma hengitys. Mikä on arvokkainta ja lähinnä jää helposti huomaamatta.

Henkinen tie ja hyvántahtoiseen inhimilliseen ihmisyyteen pyrkivä ihmisyyt ovat mitä suuremmassa määrin yhteneväiset. Molemmissa on keskeistä mielenhallinta, rehellisyys, hyvántahtoisuus, takertumattomuus, totuuteen pyrkiminen ilman ahdasmielisiä ennakkoehtoja, elämän ja toisten auttaminen.

Näin myöskään politiikkaa, tiedettä ja uskontoa ei voi erottaa toisistaan. Näiden perimmäinen tarkoitus on pyrkiä totuuteen, ihmisten ja elämän auttaminen. Ihminen tietää aina

sydämessään, kuinka tässä onnistutaan.

MITÄ ENEMMÄN KIINNITTÄÄ HUOMIOTA LUOJAANSA, NIIN SITÄ TODELLISEMMAKSI TÄMÄ TULEE.

Jokainen kokee hetkittäin Luojaansa kosketuksen aavistuksena korkeamman läsnäolosta, rakkaudellisena tunteena, miellyttävänä kehon värähtelyinä, mielikuvana, oivalluksena, henkisinä virikkeinä, suoranaisena henkisenä kokemuksena jne. Tapahtumat mihin liittyy iloa, hyvántahtoisuutta, elämän auttamista, rakkaudellisuutta, missä on jumalallisen innoituksen ilmenemismuotoja, kuten kauneudessa, ikoneissa, musiikissa ja luonnon ihmeissä, niin nämä auttavat kokemaan rakkaudellisia värähtelyjä ja tähän liittyvää korkeaa tietoisuutta. Mutta jokaisen olisi olennaista virittäytyä hetkeksi tapahtumaan.

Ajattelemisen tapahtuu aina mallisessa mielessä, maallisessa tietoisuustilassa. Ei voi kokea jos ajattelee ja toisaalta ajattelemisen keskeyttää mahdollisen kokemuksen.

Aina ajatellessa Jumalaa tämä yhteys vahvistuu ja samalla tietoisuus nousee. Koko elämän voi muuttaa Luojaaläheiseksi meditaatioksi. Olisi hyvä nähdä elämä Luojan ilmenemisenä, elämän ihmeenä. Olisi tärkeitä huomioida ja keskittyä hetkeksi elämän pieniin herkkiin, hienovaraisiin tapahtumiin, kuten linnun lauluun, luonnon kauneuteen, lapsen hymyyn, kirjan ajatuksiin jne. Herkkyyden kasvaessa myös tiedostaminen lisääntyy. Tätä auttaisi suuresti, jos olisi hetkessä läsnäoleva ja tarkkaavainen eli elämä pitäisi muuttaa ulkokohtaisuudesta, omien ajatusten umpiosta sisäiseksi kokemiseksi. On eri asia kokea Luojan rakkaus kuin puhua siitä.

Neale Walsch kiinnittää kanavoinneissaan huomiota, että vilpittömään kysymykseen saa vastauksen. Vastaus voi tulla kuitenkin viiveellä ja odottamattomalla tavalla. Ihmisellä on suurempi tietoisuus, osa sinua, joka on sinua suurempi, joka voi eriytyä pienestä itsestäsi ja puhua sinulle.

Neale Walsch kanavoi telepaattisesti kirjassaan ("Yhteys Jumalaan", WSOY, 2002, sivulla 181) "Pitäisi tehdä kaikki tarvittava: - mietiskelemään, liikkumaan, rukoilemaan, lukemaan,

kirjoittamaan, kuuntelemaan musiikkia, mikä tahansa mikä toimii
– sytyttääkseen tietoisuutenne uudelleen joka päivä. Silloin olette
korkeimmassa pyhässä paikassa. Koette autuuden tunteen ja
ajattelette itsestänne ja muista ja koko elämästä hyvää.

KUKAAN IHMINEN EI TIEDÄ MIKÄ MIELI ON.

Kukaan ihminen ei tiedä, mikä mieli on. Jungin mukaan ihmisen mieli on osa Luojan Mieltä. Ajatus on kuin "olio" tai tietokoneohjelma, mikä pyrkii sokeasti toteuttamaan käskysanaa. Mielelläkään ei ole omaa harkintakykyä. Molemmat ovat minätaajunnan sokeita työvälineitä. Esimerkiksi hypnoosissa voidaan luoda mielikuva ihmisen olemisesta jyvää nokkiva kana. Vaikka vieressä katsomossa ihmiset nauravat, niin hypnotisoitu ei koe mitään erikoista tapahtumassa nokkiessaan olemattomia jyvää ja katsellessaan nauravia ihmisiä. Tässä tulee hyvin esiin, kuinka totena pitämä ajatus voittaa maalliset mielikuvat ja mieli pystyy harhauttamaan minää. Minän pitäisi tarkasti vaalia ajatuksiaan ja ohjata mieltään.

Ajatukset jäävät heijastumaan ihmiseen kuin peilistä pystyen myös kontrolloimaan mieltä. Näköhavainnotkin muuttuvat ajatuksiksi, mitä vasta havaitaan. Näin aistihavainnotkin joutuvat kilpailemaan muiden ajatuksien kanssa. Jokainen ihminen näkeekin elämän ajatuksiensa värittämänä ja jopa mielikuviansa mukaisena.

Neale Walschilta on seitsemän suomenkielistä kirjaa, missä hän on kanavoinut (telepaattisesti) tietoa ihmisen ja Luojan välisestä suhteesta ja kommunikointitavoista. Näissä kirjoissa tulee esiin näkemys, että aivot on aineellistunut osa mieltä ollen näin vain pieni osa sitä. Tunne on sielun kieli ja näin korkein totuutesi on kätkeytynyt tunteisiin. Kommunikoinnissa on keskeistä tunteiden lisäksi ajatukset, mielikuvat ja kokemukset. Sanoja tässä pidetään tehottomina, koska sanat edustavat ääniä, mitkä puolestaan kuvaavat tunteita, ajatuksia ja kokemuksia. Luoja kommunikoi ajatuksin, mielikuvin, sanoin, tunteiden ja kokemusten avulla kaiken aikaa kaikille, mutta on eri asia kuka kuuntelee. Luojaista ovat lähtöisin korkeimmat ajatuksesi, selkeimmät sanasi ja suurimmat tunteesi. Kaikki kommunikointimuodot ovat Luojaalle mahdollisia.

Kaiken toiminnan takaa löytyy aina rakkaus tai pelko. Ihmiset korostavat mielellään tosiasioiden tärkeyttä ja puhtaan järjen

sekä logiikan käyttämistä. Harvoin tuodaan esille todellisia vaikuttimia vaan päätökset yritetään järkeillä muille hyväksyttäviksi.

Meidän aikakautemme on aivan poikkeuksellisen materialistinen. Henkinen tapahtuma kuin tapahtuma selitetään jonkinlaisena häiriönä tai aivotapahtumana. Jos tämä ei riitä, niin yksinkertaisesti torjutaan koko tapahtuma eikä suostuta käsittelemään sitä jollakin verukkeella tai vaaditaan ensin tieteellinen toistettavuus ja näyttö ennen kuin otetaan harkintaan. Jopa tämä henkinen pimeys on levinnyt kirkkoonkin. Esimerkiksi luterilainen kansankirkko on suhtautunut mystiikassa Kristuksen (Jumalan) kohtaamiseen kielteisesti, koska tämä vaarantaa vanhurskauttamisoppia sekä kirkkoyhteisöä (Otavan iso tietosanakirja).

JOKAINEN VOI MAALLISEN ELÄMÄN AIKANA KOKEA YKSISELITTEISEN LUOJA-, TAIVASKOKEMUKSEN

Avataara Amman mukaan jokaisen on mahdollista päästä maallisen elämän aikana taivastietoisuuteen. Hän suosittelee henkisenä tienä antaumuksen tietä. Tämä tarkoittaa epäitsekästä rakkaudellista turvaamista Yhteen Jumalaan. Antaumuksen tiellä voi nauttia autuudesta jo heti alusta alkaen. Amman mukaan tiedon tiellä pyrkiminen perimmäiseen totuuteen on hyvin vaikeata ja vain yksi tai kaksi tuhannesta onnistuvat. Jos ihminen keskittyy Jumaluuteen, jolla on muoto, niin ihminen kohtaa ensimmäiseksi Jumaluuden muotona, jos keskittyy Jumaluuteen, jolla ei ole muotoa, niin taivaskokemus on kuin sulautuminen tietoisena rakkauden, autuuden mereen, Luojan energiakenttään.

Ihminen on luotu Jumalan kuvaksi, totuutta arvostavaksi rakkausolennoksi. Rakkaus on myös ihmisen ja Luojan yhdistävä tekijä. Luoja tiedostetaan rakkauden kokemuksessa. Rakkaus on jumalallinen ominaisuus, jumalallista hienovaraista värähtelyä. Iloa ja rakkautta ei voi ottaa. Kun antaa toisen kokea iloa ja rakkautta, niin itse kokee saman vastakaikuna.

Korkeampi henkinen havainnointi on kokemista, yhdytään havaintokohteeseen. Rakkaus on yhdistävä tekijä, kaksi muuttuu yhdeksi. Rakkaus yhdistää ihmisen myös Luojaan. Huomaan Jeesuksen sanat minä ja Isä olemme yhtä. Luoja-, taivaskokemuksessa tämä on kaikille todellisuus.

Kirjassa "Mestari Eckhart - Sielun syvyys" (Basam Books, 2011) Eckhart kuvaa Jumalan kohtaamista sivulla 159 seuraavasti: "kuvittelevat kohtaavansa Jumalan niin, että hän on tuossa ja he ovat tässä. Näin ei asia ole. Jumala ja minä, me olemme yksi. Tietoisuuden avautuessa otan Jumalan sisääni ja rakkaudessa menen Jumalan sisään." "Jumala ja minä, me olemme tässä vaikutuksessa yksi: hän vaikuttaa ja minä tulen." "Tällä tavalla me muutumme Jumalassa ja tunnemme silloin hänet sellaisena kuin hän on." Samalla Eckhart viittaa Paavalin sanoihin: "Tunnumme silloin toisemme, minä hänet ja hän

minut, ei enempää eikä vähempää vaan toistemme kaltaisina".

ON VAIKEATA HAVAITA TAI KOKEA OMIEN AJATUKSIENSA VASTAISTA

Neale Walsch kanavoi kirjassa "Keskusteluja Jumalan kanssa 3" seuraavasti: "En voi antaa sinulle sitä, mitä et usko voivasi saada, vaikka kuinka sitä haluaisit - sillä en toimi ajatustesi vastaisesti. En voi. Sellainen on laki. Jos ihminen uskoo, ettei voi saada jotakin, se on sama kuin ei haluaisi sitä, sillä lopputulos on sama.

AINEELLINEN KEHO ON PELKKÄ KUORI MAALLISTA ELÄMÄÄ VARTEN

Avataara Amman mukaan olisi hyvä nähdä Jumala kaikessa, Hän tietää kaiken, asuu meissä ja tarkkailee liikkeitämme. Hänen voimansa ansiosta näemme, kuulemme sekä toimimme. Myös Hänen voimansa ansiota on, jos tunnemme Hänet. Ilman Häntä olemme vain elottomia kehoja.

Avataara Amman mukaan Luoja on tajunta, tietoisuus. Kaikki tapahtuu Luojan Mielessä. Koko maailmankaikkeus on sisälläsi. Jumalallisen rakkaudellisen läsnäolon voi löytää sekä kokea vain sisäisesti, ei pyrkimällä johonkin tai etsimällä jotakin itsensä ulkopuolelta. Ihminen etsii jotakin, joka ihmisellä jo on. Onnellisuutta pyritään etsimään usein itsensä ulkopuolelta. Kaikki pyrkimykset etsiä maallista onnea ovat kuitenkin Amman mukaan harharetkiä, sillä se mitä ihminen etsii on sisimmässäsi. Avataara Amma suosittelee, että jokaisessa ajatuksessa ja toiminnassa olisi tapa, mikä auttaa olemaan yhtä Itsen kanssa eli tehdä kaikki yhdessä Luojansa kanssa ja Hänelle. Kun ihminen lähestyy Luoja yhdessä askelen, niin Tämä lähestyy ihmistä sata askelta.

VAPAAAN TAHDON MUKAISESTI LUOJA TULEE KUTSUA OMAAN ELÄMÄÄN

Neale Walsch kanavoi kirjassaan "Ystävyys Jumalan kanssa" sivulla 28, että Luoja on aina läsnä ihmisen elämässä, mutta ihminen on tietoinen Tämän läsnäolosta, kun ihminen ilmentää jumalallisia ominaisuuksia, kuten hymyilee, rakastaa, laulaa tai kirjoittaa sydämen halusta.

Henkissielullisesti ihminen on kaiken aikaa Luojan rakkaudessa läsnäolossa, rakkaudessa värähtelyissä. Tähän pitäisi virittyä. Luoja voi kokea vain rakkaudessa. Vuorisaarnan elämänohjeet on annettu Jumalan tahtona koko ihmiskunnalle eli tällä elämäntavalla jokainen kohtaa uskonnosta riippumatta saman henkisen todellisuuden, tietoisuuden Luoja-, taivaskokemuksen.

Luoja-kokemus on yllättävä, henkilökohtainen, sisäinen, mystinen kokemus, jossa tapahtuu hetkellinen, voimakas rakkaudellinen tajunnanlaajentuminen. Tällöin ihminen tiedostaa henkisen olemassaolonsa Luojayhteydessä ja viimeistään tässä yhteydessä menetetään kuolemanpelko.

Tämä hetkellinen kokemus on jokaiselle mahdollinen maallisen elämän aikana. Suurin ihmistä kohtaava onni ja autuus on juuri tämä Luojayhteyden yksiselitteinen kokeminen. Siksi onkin yllättävää että sekä materialismin kannattajat että monet kirkolliset liikkeet vastustavat tätä henkistä kokemusta erilaisin tekosyin.

PYHÄ YRJÖ ja LOHIKÄÄRME

Kun ihmisen tietoisuus, herkkyyys, värähtely nousevat, niin silloin tullaan vastaavassa määrin tietoiseksi omasta kielteisyydestä, pimeydestä. Tällöin puhutaan myös varjosta (Doppelgängeristä, paholaisesta, kynnyksenvartijasta).

Ihminen on tehnyt tämän omaksi todellisuudekseen ajatuksillaan, tunteillaan ja teoillaan. Rudolf Steiner on korostanut kirjassaan ("Henkisen Tiedon Tie") varjon olevan karmallinen, astraalinen tilikirja hyvässä ja pahassa. Tätä ihminen kantaa tietämättään näkymättömänä mukanaan. Tähän liittyy myös muisto edellisistä elämistä. Osa selvänäkijöistä näkee toisen varjon. Vasta ihmisen korkeampi minä havaitsee kynnyksenvartijan, vaikka ihminen voi tulla siitä tietoiseksi sattumanvaraisesti. Tällöin kokemus kuvataan yleensä pelottavana harhanäkynä tai paholaisen kohtaamisena. Usein pitkään marihuanaa käyttäneet aavistavat tai tulevat jollakin tavalla tietoiseksi lähellä olevasta "vainoojasta".

VARJO

Varjo on oma henkilökohtainen luomus, henkinen olento, jota ei kannata kirotta, vihata eikä sitä voi tuhota tai työntää pois. Kielteiset ajatukset ja teot heijastuvat astraalimaailmassa demonisina muotoina. Ajatukset, jotka kiinnittävät mielen persoonallisuutta korostaviin maallisiin asioihin, omistamiseen, vallan haluun, maineeseen, intohimoihin, vihaan, kielteisiin reaktiotapoihin, pelkoon jne. muodostavat juuri tämän varjon, henkisen esteen. Tästä johtuu symbolinen nimitys kynnyksenvartija. Ihmisen pitäisi päästä sovintoon, hyväntahtoiseen tasapainoon omien kielteisten pyrkimyksien ja voimien kanssa jalostamalla ne hyväntahtoisiksi ajatuksissa, sanoissa ja teoissa. Minä ja varjo ovat erilliset, samantapaisesti kuten ajatus ja tunne ovat toisiinsa.

Ihminen yleensä tiedostaa tätä "pimeää" varjopuoltaan vain epäsuorasti, mutta se voisi olla myös tiedostettu. Tämän olemus on viestittävä ihmiselle omalla tavallaan, mitä pitäisi ottaa huomioon. Tähän liittyy Steinerein mukaan myös keskeisiä inhimillisiä arvoja, jotka pitäisi ottaa tietoiseen hallintaan, kuten pelontunteet, arkuus ottaa vastuu kaikista teoistaan ja ajattelustaan.

Piilotajunnan "kritiikissä" Jung käyttää termiä "varjon tunnistaminen", koska se usein ilmenee unessa personoituneessa muodossa. Varjo ilmentää minän tuntemattomia tai vähäntunnettuja ominaisuuksia, jotka voisivat olla yhtä hyvin tietoisia. Toiset unessa arvostelevat "varjon" vioista. Alkaa itsekasvatuksen aika. Varjo ei koostu pelkästään tekemättä jättämisistä, siihen liittyy myös negatiivisten asioiden kohtaamista. Varjo ilmenee unessa samana sukupuolena.

Varjossa ilmenee tyypillisesti ne inhimilliset "synnit" ja ominaisuudet, jotka kielletään itsessä, mutta nähdään toisessa eli toisessa ärsyttää erityisesti oman varjon piirteet. Varjoon liittyy myös tahattomia spontaaneja ongelmatilanteiden luomisia, esimerkiksi lausumalla ilkeä huomautus, tehdä harmeja tuottava teko jne. Varjo voi olla myös vaistomainen vietti, mikä pitäisi hallita, toisaalta se on myös tässä suhteessa voimavara. Varjo on kaiken aikaa muuttuva ja henkisen kehityksen mukana

hirviöhahmo alkaa muuttua ihmistä muistuttavaksi.

miehen puhtaus avaa oven henkiseen rinnakkais todellisuuteen

Henkinen havainto on aina keskeinen viesti ihmiselle, missä mennään ja mitä pitäisi ottaa huomioon. Kaikki henkiset mestarit painottavat mielen puhtautta. Mieleen ei saisi hyväksyä mitään sinne kuulumatonta ajatusta tai mielipidettä. Mieli olisi hyväksi aktivoida henkisesti kehittäväällä, tietoisuutta kohottavilla asioilla, kuten kiitollisilla ja hyväntahtoisilla ajatuksilla, pitämällä Luoja usein mielessään. Avataara Amma jo nuoruudessa toisti jumalallisia mantroja, jumalien nimiä, lauloi henkisiä lauluja, keskittyi jumalien kuviin, meditoi, auttoi toisia.

Rukouksessa ja meditaatiossa ollaan hetki Luojan kanssa. Tapahtumaan virittäytyminen on keskeistä, mielikuva on kutsu ja toteutukseen pyrkivä voima. Luojan voi löytää vain kokemalla eli maallinen mieli ajatuksineen pitäisi työntää hetkeksi syrjään. Ajatuksia tulee ja menee, mutta niitä ei saisi alkaa pohtia. Ajattelemisen tapahtuu aina maallisessa mielessä, maallisessa tietoisuustilassa keskeyttäen mahdollisen kokemuksen. On keskeistä huomata, että rukouskin on ajatus, kysymyskin keskeyttää mahdollisen kokemuksen.

Jos ihminen ei usko, että tietoinen Luojakokemus on mahdollista, niin omat epäilevät ajatukset poissulkevat kokemusmahdollisuuden.

LUOJA ON AINA LÄHELLÄ IHMISTÄ

Luoja on aina lähellä ihmistä, tapahtumasta voi olla myös tietoinen. Tietoista Luojayhteyttä sanotaan Luoja(Kristus)-, taivaskokemukseksi. Luoja pitäisi ottaa huomioon omassa elämässään, löytää tasapaino Itsensä kanssa. Avataara Amma suosittelee kaiken tekemistä yhdessä Kristuksen tai mestarinsa kanssa ja Hänelle.

Jeesus kuvasi Vuorisaarnassa rakkaudellisen elämäntavan samalla korostaen mielen hallintaa ja takertumattomuutta maallisuuteen. Ihmisen jokainen ajatus, sana ja teko pitäisi olla harkittu ja hyväntahtoinen. Mitä lähempänä on pyyteetöntä rakkautta, niin sitä lähempänä on Luojan olemusta ja tahtoa.

Kuoleman jälkeen ihmiselle selviää, että Luoja on ollut koko elämän ihmisen luona, lähempänä kuin oma hengitys. Jokainen hetki onkin oikea hetki lähestyä Luoja elämän loppuun asti.

Koko elämä on Luojan läsnäoloa. Kun on tietoinen hetkestä, niin pystyy havainnoimaan ja kokemaan elämää, kuten vastaamaan toisen hymyyn, huomaamaan linnun suurenmoisen laulun, kukan kauneuden, sulautumaan kohottavaan musiikkiin, virittäytymään luonnon ihmeisiin, keskittymään taideteokseen jne. Ihmisen tulisi kehittää sielullista herkkyyttään. Mitä enemmän ottaa Luojan huomioon elämässään, niin sitä todellisemmaksi Tämä tulee. Olisi keskeistä kiinnittää huomiota aavistuksiin, oivalluksiin, yleviin pyrkimyksiin, rakkaudelliseen tunteeseen ja univiesteihin. Maallisuus vaimentaa hienovaraisia henkisiä värähtelyjä, tämänkin vuoksi on keskeistä kehittää herkkyyttä, pyrkiä kokemaan elämää läsnäolevana. Unet ovat symbolisia ja kertovat jonkin viestin, joskus sama asia viestitetään useammalla tavalla. Unet viestittävät missä ihmisyydessä mennään ja mitä pitäisi ottaa huomioon. Joskus univiesti on hyvin voimakas säilyen kirkkaana mielessä vuosikymmeniä.

AJATUS ON VALTAVAN VOIMAKAS

Ajatus on valtavan voimakas. Valittu näkökulma muuttaa koko elämän, onko esimerkiksi ihminen pelkkä solujoukkio vai henkissielullinen olento tilapäisesti aineellisessa kehossa. Ihmisen tulisi etsiä vilpittömästi totuutta, elämän taustalla olevaa todellisuutta eikä takertua ahdasmielisiin ennakkoasenteisiin. Henkisestä rinnakkaistodellisuudesta on lukemattomia kosketuskohtia maalliseen elämään, jos vain kiinnittää niihin huomiota.

MEDITAATIOSTA

Jos ihminen ajattelee jotakin, niin se on maallisen mielen pohdintaa. Rukouksen ja meditaation syvin olemus on olla virittäytymisen jälkeen hetki Luojan kanssa. Mietiskely- ja meditaatiotapoja on lukuisia. Jollekin tämä onnistuu parhaiten luonnossa kävellessä, jonkin puun alla, ikonin edessä jne.

Uskonnollisessa meditaatiossa on aivan keskeistä kohdentaa aluksi mielikuva Luojaan, Kristukseen. Tämä on kuin "sähköpostiosoite". Sekä virittäytymiskeinona että meditaationa kristillisessä perinteessä on käytetty toistuvana mantrana "Kyrie eleison eli Kristus armahda". Ikivanha meditaatiomuoto on keskittyä hengitykseen ja samalla ajatella sisään hengityksessä hengittävänsä Luojan rakkaudellista elämänvoimaa. Sanaparia MAA - OM (Om lausutaan oom) on käytetty myös maailmanlaajuisesti, tämä sanapari sanotaan esimerkiksi kolmasti vuoronperään uloshengityksen yhteydessä. MAA tarkoittaa täyttymistä jumalallisella rakkaudella ja OM jumalallisella tietoisuudella.

Yksi muoto hengitysmeditaatiota on kuvitella, kuinka sisään hengityksessä Luojan kultanvalkoinen valo tulee pääläestä ihmiseen ja poistuu uloshengityksessä jalkojen kautta. Tällöin voi keskittyä kolmanteen silmään kulmakarvojen yläpuolella, keskellä otsaa. Pitäisi keskittyä tapahtumaan, mutta ei saisi kuvitella mitään.

Luonnossa olemisen, virittäytyminen elämän ihmeisiin, musiikkiin, taideteokseen, laulaminen, rakkaudellinen palvelutyö, maalauksen tekeminen voi olla myös mitä suuremmassa määrin meditaatiota eli keino irtautua persoonallisesta minästä ja virittäytyä sieluenergioihin, Luojan läsnäoloon. Ihminen voi päästä korkeisiin, luoviin tietoisuustiloihin pelkästään keskittymällä jumalallisen innoituksen vallassa tehtyyn taideteokseen.

IHMISEN TULISI PUHDISTAA JA HALLITA MIELTÄÄN

Avataara Meera on kuvannut selvänäköisesti sanoin ja piirustuksin kirjassaan "Bringing Down the Light" läheisensä tapahtumia kuoleman jälkeen. Tässä korostuu, kuinka omat ajatukset heijastuvat ihmiseen takaisin kuin peilistä ja kuinka ihminen on näiden mielikuvien ympyröimä, näistä ajatuksista voi olla vaikeata vapautua.

"Prinsessa Ruusunen" sadussa on kuvattu ihmisyyden perusongelmaa. Ihminen nukkuu "noiduttuna" (itsensä noitumana, ajatuksiensa vankina, maallisuuden unessa, maallisuuteen uppoutuneena) tiedostamatta omaa henkistä olemustaan. Jeesus lupasi, että Hyvä Paimen löytää viimeisenkin eksyneen lampaan.

Ihminen irtautuessaan kehostaan on astraalimaailmassa, jota unen aikana sanotaan unimaailmaksi. Sille on ominaista, että jokainen muodostaa oman astraalitodellisuuden ajatuksillaan ja tunteillaan. Ajatukset ja tunteet aiheuttavat siihen välittömästi muuntelua, siitä myös nimitys harhan valtakunta. Astraalimaailmasta ei saisi kanavoida.

Kun suuri määrä ihmisiä ajattelee tunteikkaasti jotakin, niin astraalimaailmaan syntyy ajatusluomus, mihin herkkä, mediumistinen ihminen voi virittäytyä ollessaan samalla "aaltopituudella". Eräänä erikoisuutena Saksassa vaikuttava avataara Meera on ilmoittanut, ettei kenelläkään ole lupa kanavoida häntä.

AIVOT ON OSA MIELTÄ

Materialistisesti ihminen on solujoukkio, mikä muistuttaa ihmistä. Aivoissa miljoonat solut tekevät omaa aineenvaihduntaa, kuten hernekeitto porisee kattilassa ja jotkut viisaat solut valitsevat tästä oikeat proteiinihiukkasten toiminnat ja ihminen kertoo ne omina ajatuksinaan ja tekoinaan. Tässä ajattelussa ihminen on sattumanvarainen solurobotti. Tätä mekanismia ei usko kukaan ajatteleva.

Aivot ovat tietokonemainen muistikeskus, mitä ärsyttämällä saadaan vain vanhoja muistikuvia. Henkissielullisesti intuitio tulee sielusta eli vaikka aivoja ärsyttäisi kuinka paljon tahansa niin oivallukset, uudet sävellykset ja vastaavat jäävät syntymättä.

Jossakin vaiheessa henkisessä kehitystapahtumassa ihmiselle kirkastuu, että keho on pelkkä kuori maallista elämää varten. Esimerkiksi Kirkastusvuoren tapahtumassa kuolleet profeetat eivät ilmestyneet aineellisina kehoina vaan henkissielullisina olentoina, valo-olentoina.

Kehittyneet joogit ovat selvänäköisesti kuvanneet niitä Luojan energiakanavia, jotka mahdollistavat maallisen elämän. Henkissielullisesti Luoja on lähempänä kuin oma hengitys ja ihmisen elämä, tajunta, ajattelumahdollisuus perustuvat Luojan läsnäoloon, Tämän huomioon.

Ihmisyydessä kaikki kehittyy tai taantuu, mikään ei pysy paikoillaan. Jokaisen pitäisi arvostaa totuudellisuutta ja inhimillisistä hyvänthahtoista ihmisyyttä sekä kehittää sielullisia kykyjä, herkkyyttä huomata elämän hienovaraisia vivahteita. Tämä kokeminen on mahdollista vain olemalla läsnäoleva, tietoinen hetkestä. Ihmisellä on kokemismahdollisuutena vain tämä nykyhetki.

HENKINEN ILMIÖ ON VIREKE HENKISELLE AKTIVOITUMISELLE

Henkisestä rinnakkaistodellisuudesta on lukemattomia kosketuskohtia maalliseen elämään, jos vain antaa näiden tapahtumien tulla tietoisuuteensa. Henkisten ilmiöiden tarkoitus on olla virike omalle aktivoitumiselle henkiselle tielle, henkilökohtaiselle Luojakokemukselle.

VAPAA TAHTO ON JUMALAN LAHJA IIHMISELLE

Ihminen on luotu Jumalan kuvaksi eli rakkauden, totuuden ja vapauden ilmentymäksi. Jumalan lahjana ihminen on saanut vapaan tahdon. Omaa mieltänsä, henkistä vapautta, omaa harkintakykyä ja ajattelua ei saisi antaa muille.

Jo lapselle pitäisi opettaa kysymys: "Mitä mieltä minä olen?". Sokea tottelevaisuus ja sokea usko on vierasta ihmisyydelle. Esimerkiksi uskon varmuus tulee henkilökohtaisen kokemisen kautta.

Jokaisen tulisi tuoda elämään hyvántahtoista inhimillistä ihmisyyttä, pyrkiä auttamaan toisia ja elämää, pyrkiä etsimään totuutta, elämän taustalla olevaa todellisuutta. Jeesus kuvasi Vuorisaarnassa ihmisyydelle tarkoitetun rakkaudellisen elämäntavan, joka johtaa myös tietoiseen Luojayhteyteen. Jeesuksen koko elämä oli tämän rakkaudellisen elämäntavan kuvaamista, eräänä esimerkkinä Jeesus pyysi Luojalta pahantekijöilleen anteeksiantoa.

Elämässä hyvántahtoinen rakkaudellisuus ilmenee monella eri tavalla, esimerkiksi elämän ja toisten auttamisena, kiitollisuutena, hyvántahtoisina ja kannustavina ajatuksina sekä sanoina, toisen huomioimisena, rohkaisuna, hyvántahtoisuutena, ystävällisyytenä, myötätuntoisuutena, myönteisinä eleinä, hymynä, toisen kuuntelemisena, toiselle hetken ajan antamisena jne.

(Berliinin muuri) Maallisessa elämässä ihminen on kaiken aikaa vastakkaisten voimien välissä. Carl G. Jungin mukaan aine ja henki on sama asia, toinen ulkopuolelta ja toinen sisäpuolelta katsottuna. Maallinen todellisuus ja henkinen rinnakkaistodellisuus ovat toistensa vastapareja. Molemmissa on omat lainalaisuudet, mutta niillä on monenlaisia kosketuskohtia jos vain kiinnittää niihin huomiota.

Esimerkiksi henkilökohtainen Luojayhteys tulee todelliseksi vain kokemalla. Kaikilla ihmisillä on piilevänä henkisen näkemisen kyky ja vastaavasti jokaisen on mahdollista maallisen elämän aikana kokea yksiselitteinen Luoja-, taivaskokemus.

Vaikka Luojakokemuksesta lukisi lukemattoman määrän kirjoja ja kuulisi loputtomasti saarnoja ja mielipiteitä, niin asia jäisi kuitenkin epäselväksi. Mutta jo 1-2 sekunnin Luojakokemus antaa syvällisen ymmärryksen poistaen samalla mahdollisen kuolemanpelon. Sama kokemisen tärkeys on puhtaasti maallisissakin asioissa. Ajatukset kuvaavat tapahtumaa ulkokohtaisesti ja kokemus antaa ymmärryksen. Esimerkiksi vaikka syntymäkuuro lukisi lukemattoman määrän kirjoja kuulemisesta, niin tapahtuma jää epäselväksi, mutta hetkenkin oikea kuulokokemus antaisi syvällisen ymmärryksen.

Ihminen on vastakkaisten voimien välissä, myös sekä suurissa että pienissä valintatilanteissa. Esimerkiksi auttaako jotakin vai jättää auttamatta, käyttääkö jotakin mahdollisuutta henkiseen kehittymiseen vai ei, kuunteleeko maallista vai korkeampaa mieltä jne.

(Berliinin muuri. Taiteilijan näkemys henkimaailmasta.) Henkisissä kirjoissa tulee esiin, että kuoleman jälkeen ajatusta seuraa välittömästi kokemus. Kirjassa "Keskusteluja Jumalan kanssa 2" Walsch kanavoi seuraavasti sivulla 117 kuoleman jälkeisistä tapahtumista. Tällöin voi valita yhden kolmesta vaihtoehdosta aivan niin kuin voitte tehdä nykyisessäkin elämässänne. "Voitte alistua hallitsemattomien ajatustenne luomuksille, voitte luoda kokemuksenne tietoisesti ja harkitusti tai voitte kokea kollektiivisen tietoisuuden. Tätä viimeistä vaihtoehtoa sanotaan uudelleen yhdistymiseksi tai ykseyden palaamiseksi."

Ihminen kokee hallitsemattomat ajatukset todellisuudekseen siinä määrin kuin ne ovat kollektiivista tietoisuutta voimakkaampia. Kollektiivinen tietoisuus pitäisi olla "hyväksytty, omaksuttu ja sisäistetty". Silloin ihmisestä tulee yhtä ykseyden kanssa eli rakkauden, sanoinkuvaamattoman autuuden. Tähän voi päästä hetkellisesti henkisessä kokemuksessakin, esimerkiksi meditaatiossa.

Ihminen on voinut ajatella, mitä tapahtuu kuoleman jälkeen. Tällöin nämä ajatukset tulevat todellisuudeksi eli voimakkaimmat

ajatukset, mistä pidetään kiinni tulevat todellisuudeksi aivan niin
kuin maallisessakin elämässä.

(Berliinin muuri) Ajatus, mieleen hyväksytty mielipide on käskysanana kuin tietokoneohjelma tai "olio", mikä pyrkii sokeasti toteutukseen. Viihdemaailma, kaupallinen, poliittinen ja uskonnollinen toiminta pyrkii monella tavalla vaikuttamaan ihmisen mieleen saadakseen hänestä oman asiansa kannattajan. Jos ei ole tarkkaavainen, niin ihminen ohjelmoo itseään monenlaisilla turhanpäiväisillä asioilla. Monet asiat vaikuttavatkin houkuttelevilta, mutta niihin voi liittyä elämää häiritsevää sitoutuminen sekä henkisessä että maallisessa näkökulmassa. Ihmisen tulisi olla päämäärätietoinen, huolellinen jokaisesta ajatuksesta, minkä hyväksyy mieleensä. Muutoin ihmisestä voi tulla lähes huomaamattaan monenlaisten toiveiden ja pyrkimysten "ajopuu". Itse kunkin olisi hyödyllistä silloin tällöin tehdä ajatusleikki, että kuvittelee vanhana katsovansa elämää taaksepäin ja pohdiskelee, mitä olisi toivonut elämältä.

(Katutaidetta Malta) Katutaiteilija luo vaikutelman omasta elävästä mielikuvasta, omasta astraaliluomuksesta. Jokaisen on mahdollista luoda ajatuksin ja tuntein astraaliluomus, mielikuvitusolento, "seuralainen" , esimerkiksi hirviö, avaruusolento tai pelottava, kostoa, vihaa ja verta vaativa paholainen jne.

Ihmisen ajatus voi olla aivan erityisen voimakas. Tällöin on myös aivan erityinen vaara joutua omaan ajatusansaansa. Tunne energisoi ajatusta. Tällöin syntyy helposti ajatuksen ja tunteen välinen noidankehä, kumpikin vahvistaa vuoron perään toistansa. Ihmisen omat ajatukset heijastuvat takaisin kuin peilistä eli jokainen on mielikuviansa ympäröimä. Mieli alkaa etsiä vielä lisäksi automaattisesti käskysanalleen yhtymäkohtia. Luonnonlakina samanlainen energia vetää puoleensa toista samanlaista.

Kammottava mielikuva voi olla erityinen rasite. Se voi löytää ihmisessä kosketuskohdan vanhoista peloista tai kaltoin kohtelusta. Minän henkisiä voimavaroja voi kulua vuosikausia mielikuvaan liittyvien ankeiden tunteiden torjunnassa. Mitä enemmän mielessä on kielteisyyttä, niin sitä pimeämmältä ja

ahdistavammalta elämä alkaa näyttää. Jokainen näkee elämän ajatuksiensa suodattamana ja värittämänä, jopa mielikuviansa mukaisena. Kielteisyys olisi tärkeätä tuoda esille kirkkaaseen päivänvaloon ja näin vapautua siitä. Pelkkä ajattelu ei riitä.

(Berliinin muuri) Avataara Amman mukaan Luoja on tajunta, tietoisuus. Kaikki tapahtuu Luojan Mielessä, Tämän energiakentässä. Jeesuskin korosti, että Taivasten Valtakunta on sisäisesti teissä. Näin ihminen on kaiken aikaa myös Taivaassa, Luojan rakkaudellisessa läsnäolossa. Oma ajatuskupla, omat piintyneet maallisuuteen ja maallisiin mielipiteisiin takertuneet ajatukset estävät huomaamasta ja kokemasta Luojan rakkaudellista läsnäoloa.

Ihmisyyteen liittyy vapaa tahto eli Luoja ei aineellistu ja pakota ihmistä omaan tahtoonsa. Jokaisen elämä etenee omien ajatuksien, tunteiden, sanojen ja tekojen ohjaamana. Näin ihmisellä on myös mahdollisuus torjua Luoja elämästään ja kuvitella olevansa poikkeuksellisen järkevä.

Hypnoosikokeissa tulee hyvin esiin, kuinka totena pitämä ajatus voittaa aistitodellisuudenkin. Esimerkiksi jos ihmiselle on luotu mielikuva olemisesta teräshäkissä, niin siitä ei pääse pois, vaikka kuinka yrittäisi. Hypnotisoitu tuntee teräksen kylmyyden ja kovuuden, suoranaisesti haistaa sekä maistaa sen. Vastaavasti helvettikin on oma mielikuvitusluomus, vaikka kokijasta se voi

vaikuttaa hyvin todelliselta. Samanaikaisesti ihminen on Luojan rakkaudessa läsnäolossa, valossa, ilossa, autuudessa, elämän ykseydessä tietämättä tapahtumaa. Esimerkiksi kun hypnotisoidulle kertoo, ettei tämä ole teräshäkissä, niin tämä pitää kiinni teräksestä eikä usko toisen sanomaa.

(Berliinin muuri) Lunastusoppi on kuin livahdus taivaaseen. Luterilaisen kansankirkon mukaan pelastumistapahtumaan ei vaikuta ihmisen ajatukset, pyrkimykset tai teot, kysymys on kirkon käsityksen uskomisesta Jeesuksen lunastuskuolemassa. Jeesuksen mukaan ihminen on jo Taivaassa (Taivasten Valtakunta on sisäisesti teissä). Ihminen pyrkii jonnekin, missä jo on. Jeesus antoi kaikille avaimen päästä tietoiseen Luojayhteyteen kuvaten Vuorisaarnassa jokaiselle elämäntavan tienä totuuteen ja elämään. Tässä korostuu hyväntahtoisuus, mielen hallinta ajatuksissa, sanoissa ja teoissa, oma henkinen pyrkimys myös henkisiin kokemuksiin, jopa ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen eli juuri päinvastoin kuin luterilainen kansankirkko opettaa. Alkuseurakunnan ajalta on saatu runsaasti uutta tietoa. Näissä kirjoituksissa Jeesuksen lunastuskuolema on täysin vieras käsite. Oppi Jeesuksen lunastuskuolemasta keksittiin kirkkoisien toimesta lähes 200 v. Jeesuksen kuoleman jälkeen. Kun jotakin mielipidettä, kuten lunastusoppia toistetaan auktoriteettien toimesta vuosisadasta toiseen, niin monet alkavat uskoa siihen,

vaikka se näyttää olevan puhdas kirkkoisien keksintö.

(Berliinin muuri) Uskonnon perimmäinen tarkoitus on auttaa ihminen tietoiseen Luojayhteyteen. Uskonnollisessa liikkeessä tämä pyrkimys voidaan kuitenkin ansoittaa, torjua, estää tietoisesti tai olla kiinnittämättä asiaan huomiota. Eräänä ääriesimerkkinä kirkkoherra Voitto Viro tuo kirjassaan "Sielu on suunnaton ihme" syyn protestanttien kielteiseen suhtautumiseen mystiikassa Kristuksen kohtaamisesta: "ihmisen syntyisyys ja vanhurskauttamisopin perusteet vaarantuvat".

Mitä enemmän ihminen kiinnittää huomiota kielteisiin asioihin, niin sitä keskeisemmäksi nämä tulevat. Oma mieltä ei saisi täyttää kielteisyydellä. Tällöin mieli alkaa havaita automaattisesti pimeyttä kaikkialla sekä samalla elämä alkaa näkyä entistä synkempänä ja ankeampana.

Jeesus kuvasi Vuorisaarnassa Jumalan tahdon. Tämä hyvántahtoinen, rakkaudellinen elämäntapa johtaa myös tietoiseen Luojayhteyteen. Luoja koetaan rakkauden ja ilon värähtelyissä. Kun puhutaan rakkaudesta ja pyrkimyksestä, niin on keskeistä huomata, ettei ole olemassa mittayksikköä. Jokaisella on oma erityinen henkinen tie kuljettavana. Avataara Amma suosittelee kaiken tekemistä yhdessä Kristuksen tai mestarinsa kanssa ja Hänelle. Neale Walsch kanavoi kirjoissaan pitämään korkeita ajatusta aina mielessään.

(Berliinin muuri) Kun on kysymys korkeasta virasta, rahasta, omaisuudesta, kunniaista, työpaikasta, poliittisesta vallasta, niin tällöin on toisinaan vaarana hylätä inhimillinen ihmisyyys ja oikeudenmukaisuus sekä antaa valta pimeille voimille. Tästä voi olla kohtalokkaita seurauksia omalle henkiselle tielle. Kielteiset tunteet ja mielikuvat, mahdollinen kaltoinkohtelu pyrkivät takertumaan ihmiseen häiritsevänä tekijänä joskus vuosikymmeniksi.

Ihminen ei saisi tehdä itselleen henkistä estettä tekemällä sopimatonta tai toista vahingoittavaa. Synti olisi hyvä nähdä asiana, mikä erottaa ihmistä Luojasta.

(Berliinin muuri) Tämä voi kuvata monenlaisia tapahtumia, kuten vallanhimoisen, narsistisen henkilön mielivaltaista hallintaa perheessä, työpaikalla, diktatuurissa, uskonnollisessa liikkeessä jne. Ihminen on luotu Jumalan kuvaksi, totuutta arvostavaksi vapaaksi rakkausolennoksi. Kukaan ihminen ei saisi olla alistettu ja kaltoinkohdeltu. Usein sorto jatkuu kuitenkin niin kauan kuin ihminen hyväksyy tai alistuu siihen.

Jotkut esimiesasemassa olevat nauttivat suuresti voidessaan kokea ylivermaisuuksia toista kiusaamalla, esimerkiksi luomalla alaiselle stressiä, pelkoja, ahdistusta ja kärsimyksiä. Tällöin virka-asemaansa väärinkäyttäjä ei välttämättä tiedosta omaa pimeyttään, omia kielteisiä varjoenergioita. Näin johtavassa asemassa oleva voi pitää itseään esimerkillisenä, korkeatasoisena ja vaativana. Alaiset voivat pitää narsistina ja empatian puutteesta kärsivänä, virheitä käyttävänä ja suosikkijärjestelmää suosivana.

Pimeys olisi keskeistä saada kirkkaaseen päivänvaloon, jolloin pimeyden levittäjäkin tulee usein vasta tällöin asiasta tietoiseksi. Ihmisyydessä olisikin aivan keskeistä olla tietoinen omasta kielteisyydestään, omista varjoergioista. Jokaisen on vaikeata käsitellä omaa kielteisyyttään, jos ei edes tiedosta sitä. Paha tulee elämään vasta ajateltujen, mieleen hyväksytyjen pahojen

ajatuksien kautta.

(Henkisen taiteilijan tilaustyö)

Ihmisen henkinen rakenne on suuntautunut kohti Luojayhteyttä. Ihminen on luotu valossa, ilossa, autuudessa ja ykseydessä eläväksi rakkausolennoiksi. Mitä kauemmaksi erkaantuu tästä mallista, niin sitä enemmän elämään tulee kielteisiä tunteita. Henkissielullisesti rakkaus on jumalallista värähtelyä liittyen läheisesti sielun, korkeamman minän olemukseen, tämän viestintään. Ajanmittaan jokaisen on vaikeata toimia omien

tunteiden vastaisesti. Sielu on kuvaannollisesti kuin "muuntaja" ihmisen ja Luojan välissä ollen totuuden ja rakkauden ilmentymä. Ihminen tietääkin aina sydämessään, onko tapahtuma ja valinta hyväntahtoinen. Ihmisyyteen liittyy maalaisjärjen käyttäminen ja näin valintoihin rakkaudellisen viisauden tuominen, esimerkiksi takauksissa. Sielu on tavallaan kuin Jumala pienoiskoossa. Ihmisen tulisi elää sopusoinnussa korkeamman minän, Luojansa kanssa. Näinkin ihmiselle on vierasta sokea tottelevaisuus ja sokea uskominen. Uskon varmuus tulee kokemisen kautta.

Kaupallisesti ihmistä on helppo harhauttaa tunteita aiheuttavilla johdattavilla ajatuksilla, kuten keksitty pelko ja siitä suojautuminen tai tuomalla kauppatilanteeseen sopivia hajuja, musiikkia jne.

Neale Walsch kanavoi telepaattisesti kirjoissaan, että syntymällä ihmiseksi jokainen on tapahtumaketjussa, missä Luojayhteys pitäisi tiedostaa kokemalla. Mitä ihminen ei tiedosta, niin sitä ei ole omassa todellisuudessa. Jeesuskin kehotti pyrkimään ensimmäiseksi tietoiseen Luoja-, taivaskokemukseen kertoen Vuorisaarnassa elämäntavan, kuinka tämä onnistuu jokaiselle. Jeesuksen kuvaama ihmisyyden ja kristityn elämäntapa on yksi ja sama. Jokaiselle suurin onni ja autuus on Luojayhteyden tietoinen kokeminen.